

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Fidelis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

...Miphobos, 2. Sam. 4.4. Eunuchus Achab, 2. Reg. 10.13. Alifer, Esai. 49.7. Sam. Scriba, 2. Esai. 4.23. Pectus, 1. Esai. 49.7. Roma 3.15. Nabuchodonosor, Dan. 2.13. Iu...

SENTENTIAE HISTORICAE.
...improvida est & caeca. Liu. de 3.12.
...bonos sustinatio pellendit, qui spretis, quae tar-

...est vitilis, si ei pugnandum est aduersus hostes
...castris habitos, per opimae regionis municipia
...hostibus metuendos: qui quanto ferocius ante se

HIROGLYPHICA.
...ex eo genere, qui ex sola pluuia procreantur, fe-
...erat. Nam ubi picis ille vel minimum conalue-

EMBLEMA.
Emblema xx. And. Alciati.
Mare te iubent propere & curarier omnes,

Fideiussio.

DEFINITIO. ET ETYMOL.
...Græce fideiussio, ius, & fideiussio, fidei iubeo dicitur.

SENTENTIAE BIBLICAE.
Fideiussio solerter canenda.

...malo qui fidem facit pro extraneo. Prou. 11.
...plaudet manibus, cum iposponderit pro amico suo.

...fideiussio facit proximo suo, & qui perdidit, confusio-

...fidem facit proximo suo, & qui perdidit, confusio-

Fidelis. Fidelitas.

BIBLICI LOC.
...pro constanti, quique praestet reuera, quod promissit,

& firmissimè stans promissis gratis erga suos Deut. 7. 9, & 32. 4.

Fidelis Iesus Christus, Deus homo, 2. Tim. 2.13. Heb. 2.17. & 3.2.

Fidelem seu fidum sermonem vocat Paulus Tit. 1.9, cui meri-

Fideles a fide dicti in sacris literis, non tam qui fidem datam

Fideles dicuntur Dei serui, in fidei atque constantes in veritatis

Fideles quo magis affliguntur, eo magis crescunt. Exod. 1. vers. 12.

Fidelis interpretatio, id est, vera certissima, Dan. 2.45.

Fidelium arma Ephes. 6. v. 11, 13, 16. 2. Corinth. 10. 4, 1. Thessal. 5. 8, 12.

Fidelitas, Obseruatio fidei, Heb. Emun, a verbo hoemin. fides

BIBLICA EXEMPLA.

Fidelitatis exempla: Elitazer seruus Abraham, Genes. 24. vers. 33.

Iuda, 26. v. 2. Abisai, 11. v. 17. Elias, 1. Reg. 18. v. 13, 16. Iofaba filia Ioram, 2. Reg. 11. v. 3. Iofada, 9. 4. tres viri, Paral. 11. v. 13. Adificatores te mpli, 2. Paral. 34. v. 12. Raphael, Tobia, 10. v. 7. Abraham, 1. Macc. 2. v. 52. Bacchides, 7. v. 8. De v. 1. 1. Cor. 10. v. 13. 1. Tim. 1. v. 15. 4. v. 9. Paulus Gal. 6. v. 17. Syllanus, 1. Petr. 5. v. 12. Antipas, Apoc. 2. v. 13.

HISTORICA EXEMPLA.

Zeno cuidam promiserat quingentos denarios mutuo, admonitus ab amicis hominem esse male fidei; tamen credit, vel ob hoc quia promiserat, & summa erat exilis. Erasim. Adagij.

Fridericus Dux Austriae, Alberti Caesaris filius, commissurus praemium aduersus Ludouicum Baioarium, qui quum de imperio contendebat, quamuis Marchiones Brandeburgenses cum hostilibus sentirent: his tamen promissam ante pecuniam numerauit: alienam fidem accusari, quam suam malens. Aelian. Syl. lib. 3. Com. in Panorm.

In Aureliano scribit Flavius Iosephus: tarum esse, vt Syri fidei seruent, imo difficile: ceu dempta modo hortorum cura operosiore boni maioris, nil praetera in Syrorum ingenitis fere sit requirendum. Cal. lib. 25. c. 25. A. L.

Parthis fides nulla, nisi quantum expedit, quibus utilitas semper est, fide factior. Alex. ab Alexand. l. 5. c. 10.

Gracorum gens male audit passim apud Poetas Latinos, & item apud Ciceronem: non solum quasi voluptatibus addicta, & effeminata deliciis, verum etiam lubrica qua fide. Erasmus in Adagij.

Lacones vt infidos descripsit Eurip. in Andromacha:

Σαφείης ἰσχυροῦ δόλιον Βελτορῆμα.

Id est:

Sparta inhabitatores, dolosus senatus.

Et Aristophanes in Acharnensibus:

Οἱ οὗτοι οὐκ ἔσονται, οὐκ ἔσονται, οὐκ ἔσονται.

Id est:

Quibus nec ars, nec fides, nec iustitiam mentis. Calim. lib. 18. c. 5. A. L. Erasim. Adag.

HEROGLYPHICA.

Fidelitatis Heroglyphicum Canis est: & Socraus nem in Phaedone per Canem iurat: quum putaretur praestandum iis, qui rerum habenas in ciuitate inuenerunt. Val. l. 5. pag. 46. P.

Fides.

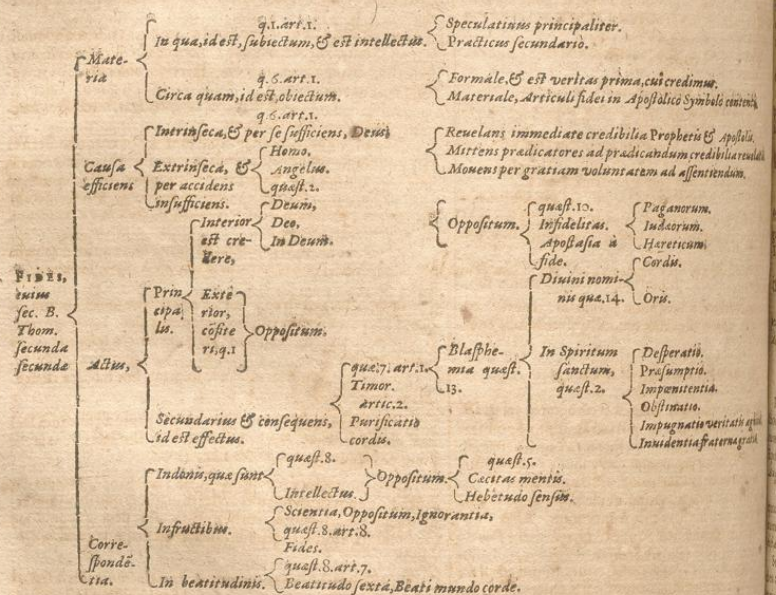
DEFINITIO ET ETIMOLOGIA.

FIDES, Graece πίστις, ius, & πίστις, fido dicitur. Fidem sumitur; nam quandoque dicitur spouio. Item conscientia. Item creditum, vel collectum, ut sacramentum. Item fides miraculorum, de qua habuero omnem. Et eam fides viua, de qua ad Hebr. 11. sumpta, sic definitur.

Fides & fidelis differunt, secundum Dominum. Quod fidus est amicus, fidelis est seruus. Fidi in maioribus negotiis.

Fides quid differat ab opinione, vide infra in Opinio. Fides est dictorum conuentorium; constantia & contrarium fraudatio. Vel Fides est opinio vobiscum. Topicorum. Cic. de Offic. dicta, quod fieri debeat, quod

DIVISIO.

DE LOCI BIBLICI.

Fides in sacris literis varie capitur:

Primo, significat veritatem & constantiam in seruandis promissis. Psal. 25. 10. & 86. 15. Rom. 3. 3.

Secundo, accipitur pro ipsa doctrina fidei, seu pro Euangelio, cui creditur, id que per Metonymiam subiecti. Rom. 1. 5. Ephes. 4. 5. 1. Tim. 1. 19. Hoc sensu dicitur fides Apostolica, pro doctrina.

Tertio, sumitur pro complemento seu impletione promissionum diuinarum in Veteri Testamento factarum seu pro rebus ipsis promissis olim, & suo tempore exhibitis. Gal. 3. 23.

Quarto, capitur pro obligatione illa facta in Baptismo, ad profectendum veram religionem, & ad credendum in hunc Deum, in cuius nomen baptizamus. 1. Tim. 5. 11. 12.

Quinto, denotat externam religionis & fidei professionem. Iac. c. 2. v. 24.

Sexto, significat notitiam, assentionem & persuasionem de gratia Dei temporariam, vt que in Christo radices non agat: sicut dicitur. Luc. 8. 13. Que species dicitur fides historica.

Septimo, declarat notitiam beneficii Christi: qualis est in piis. Rom. 1. 11. 12.

Ostauo, sumitur pro fidelitate in faciendo officio, & fraudis & furandi cupiditate alieno, studioque conuoluntendi aliorum facultates & bona. 1. Pet. 2. 10.

Nono, idem est quod iustitia. Psal. 119. 75.

Decimo, denotat quandoque certam persuasionem, ut quo effectu miraculoso, conceptam ex reuelatione singulari. 1. Cor. 13. 9. & 13. 2. Math. 17. 20. Luc. 17. 6. Hanc fidem miraculorum.

Undecimo, indicat fiduciam consequendi bonum spirituum & corporale. Act. 14. 9.

Duodecimo, usurpatur pro certa notitia & scientia Christiana. Rom. 14. v. 1. 23.

Decimo tertio, accipitur etiam pro spe, per quam hominem ad salutem: quum tamen per se proprie dicitur illa salutis plene occupande patientia. Psal. 119. 105.

Decimo quarto, tanquam pro uocatum, ut in officio, aut instabilitate. 1. Sam. 25. 23.

Decimo quinto, significat studium & zelum in religione Christiana. Rom. 1. 13.